

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2005/06:48

Stenografiska
uppteckningar
2005/06:48

Fredagen den 8 september

1 § Allmänna frågor och yttre förbindelser

Kabinettssekreterare Hans Dahlgren och statssekreterare Lars-Olof Lindgren

Återrapport från ministerrådsmöte den 17 och 18 juli 2006

Återrapport från ministerrådsmöte den 1 augusti 2006

Återrapport från ministerrådsmöte den 25 augusti 2006

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 14 och 15 september 2006

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar Hans Dahlgren, Lars-Olof Lindgren och medarbetare välkomna.

Vi har några återrapporter på dagordningen. En rör Gymnich, och det är väl lämpligast att utrikesministern tar den nästa gång han är här eftersom det är ett möte där bara utrikesministern närvarar. Det gäller mötet den 1 och 2 september.

I övrigt lämnar jag ordet till kabinettssekreteraren.

Anf. 2 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN:

Det har varit tre Gaeremöten under sommaren, och de flesta av de frågor som diskuterades där kommer också upp på dagordningen vid det möte som äger rum nu på fredag. Det finns anledning att återkomma till det i sak. Huvudfrågan under sommaren för den europeiska unionen har varit Libanonkrisen, förstås. Som Finlands utrikesminister, som tillika är EU:s ordförande det här halvåret, har sagt har EU:s agerande under den här krisen varit framgångsrikt på tre punkter.

För det första: att EU och EU-länderna i säkerhetsrådet så tydligt medverkade till att det till sist blev en resolution i säkerhetsrådet, 1701, om eldupphör.

För det andra: att EU-staterna så tydligt bidrar med kraftfulla insatser på marken och till sjöss i den utvidgade Unifilinsats som kommer att vara av avgörande betydelse för Libanons suveränitet framöver.

För det tredje: att EU också bidrar med ett omfattande stöd till återuppbyggnad både i Libanon och i Gaza. Där har vi anledning att vara nöjda också med utfallet av Stockholmskonferenserna i den delen.

Låt mig bara helt kort redovisa sommarens möten i kronologisk ordning.

Först det ordinarie Gaercmötet, som ägde rum den 17 juli, där utrikesministern deltog. Där har nämnden fått en skriftlig rapport. Under lunchen, som inte omfattas i rapporten, diskuterades förstås situationen i Mellanöstern, framför allt Libanon men också kortfattat Iran.

Den 1 augusti deltog utrikesministern i ett extrainsatt möte om situationen i Mellanöstern inklusive de humanitära aspekterna, som var angelägna att ta fram då.

Sedan hölls ett extra Gaercmöte den 25 augusti, där jag själv deltog. Där närvarade också FN:s generalsekreterare, och det gav tillfälle för medlemsstaterna i EU att redovisa de bidrag som vi i olika huvudstäder nu planerar att ge till Unifil. Det blev också antagna slutsatser om EU:s stöd till Unifil och om genomförandet av resolution 1701, men också ett välkomnande av Stockholmskonferensen om Libanon. Vid det här mötet den 25 augusti fördes också en kort diskussion om läget i Demokratiska republiken Kongo och gavs en kort information om läget i Iran.

Sedan var det, som ordföranden sade, för en knapp vecka sedan det informella Gymnichmötet i Lappeenranta där det behandlades frågor om fredsprocessen i Mellanöstern, Iran och Ryssland. Utrikesministern har givetvis vid nästa tillfälle möjlighet att svara på frågor. Nämnden kommer att få en skriftlig rapport om Gymnichmötet i början på nästa vecka.

Anf. 3 GUNILLA CARLSSON i Tyresö (m):

Varför dröjer den skriftliga rapporten så länge om vi ändå får den före valet?

Anf. 4 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN:

Vi brukar få fem arbetsdagar på oss att göra den. Det är väl den sista arbetsdagen i dag om man räknar från i måndags, så den ska komma på måndag.

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner återrapporterna.

Vi har ingenting från allmänna rådet.

Vi går vidare på dagordningen och kommer då in på det kommande ministerrådsmötet. Där har vi först A-punktslistan, men vi tar den sist som vanligt.

Resolutioner, yttranden och beslut som antagits av Europaparlamentet: Vi godkänner informationen.

Yttre förbindelser: Vi har först punkten om WTO, som är struken, men vi ska få en rapport, om jag är rätt underrättad.

Anf. 6 Statssekreterare LARS-OLOF LINDGREN:

Det är väl inte helt klart att punkten kommer att strykas, men med all sannolikhet blir det så. Den så kallade 133-kommittén, den kommitté som kommissionen enligt fördraget ska rådgöra med i handelspolitiska frågor, sammanträder just nu, och kommissionär Mandelson rapporterar där sin syn på läget. Det sannolika utfallet är väl att efter det mötet fransmännen nöjer sig med den rapporten och inte kräver att det ska tas upp som en speciell dagordningspunkt på Gaerc nästa vecka. Men det är inte helt klart, så det finns en viss sannolikhet för att det kommer upp.

Vi skickade från vår sida en rapport till nämnden i början av augusti med vår beskrivning av läget, och den innehåller också en beskrivning av vad som hände vid Gaerc i den här frågan den 17 juli och händelseförloppet under sommaren. Där finns en bra bakgrundsteckning av hur läget är. Jag kan bara nämna något.

Vid Gaercmötet den 17 juli blev det en diskussion, men inget nytt framkom om ländernas ståndpunkt. Det blev som väntat att några medlemsländer kritiserade kommissionen för att de vid mötet i Genève hade gått alldeles för långt vad gäller erbjudanden på jordbruksområdet, medan andra och, glädjande nog, fler medlemsländer berömde kommissionen för att man visade flexibilitet och ett konstruktivt agerande som – för en gångs skull, tänkte jag säga – gav EU en väldigt positiv bild som en konstruktiv förhandlingspart. Trots att mötet i Genève slutade med ett sammanbrott kunde man notera att det blev en positiv utveckling av den europeiska positionen som vi kan ha nytta av framöver.

Vid det möte som pågår i 133-kommittén kommer Sverige fortsatt att uppmana kommissionen att verka i den här riktningen, att vara konstruktiv och flexibel och att offensivt agera för att få till stånd en slutuppgörelse.

Som ni känner till är alltså Doharundan suspenderad på obestämd tid. WTO:s generaldirektör Pascal Lamy har uttryckt det så att han avvaktar tills medlemmarna visar nödvändig kompromissvilja. Det är i dagsläget omöjligt att säga någonting om när förhandlingarna kan återupptas. Det kan handla om några månader, och det kan i värsta fall handla om flera år.

Vi har från svensk sida tagit en lång rad kontakter med nyckelländer och medlemsländer i EU för att dryfta läget. Resultatet av de kontakterna är positiva såtillvida att det ändå finns en vilja från de allra flesta att återuppta förhandlingarna. Den kan man kanske främst skönja hos USA, som tar flera initiativ för att försöka visa att de är intresserade av detta. Det bottnar naturligtvis i att det var USA som fick huvudskulden för att förhandlingarna inte kom fram i Genève i somras – med rätta, skulle jag vilja säga, därför att de hade ingen som helst kompromissvilja vad gällde de interna stöden på jordbruksområdet som de förväntades göra eftergifter på.

Kommissionär Mandelson har nyligen sagt att det kommer att finnas ett *window of opportunity*, en period där det finns en möjlighet att få i gång rundan igen från början av november till början av våren nästa år, alltså efter det att det amerikanska valet till kongressen har genomförts och före det att kongressen har börjat förhandla deras jordbruksproposition. Om man inte griper det här tillfället är det väldigt stor risk för att hela rundan kommer att läggas på is för rätt lång tid framöver. Det är en bedömning som vi också gör.

Det kommer att genomföras en rad viktiga möten inom kort. Nu i helgen kommer den så kallade G 20-gruppen att mötas i Rio. Där kommer också Lamy, Mandelson och den amerikanska chefsförhandlaren Schwab att vara närvarande. Det kommer i veckan därpå att vara ett möte i Cairnsgruppen, som också kommer att samla en lång rad viktiga aktörer på det här området. Vi kan väl se om de här mötena kommer att ge någon impuls till förhandlingarna, men det sannolika är att vi får vänta till bör-

jan av november efter valet i USA och se om det verkligen finns en vilja eller inte.

Om den här frågan kommer upp på Gaerc kommer vi naturligtvis att driva vår traditionella linje, ungefär den linje jag beskrev att vi driver inom 133-kommittén i dag. Vi kommer också att understryka vikten av att delar av förhandlingarna, framför allt det som gäller handelsrelaterat bistånd, det så kallade *Aid for Trade*-programmet, inte avstannar utan att man fortsätter att arbeta med det trots att rundan inte förhandlas fullt ut.

Det var en bakgrundsteckning som jag ville ge till nämnden.

Anf. 7 ORDFÖRANDEN:

Den svenska positionen är ju förankrad här i nämnden sedan tidigare.

Det finns inga frågor, och då godkänner vi informationen.

Vi tackar Lars-Olof Lindgren och medarbetare.

Vi går vidare till västra Balkan.

Anf. 8 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN:

Nästa möte med rådet äger rum först nästa fredag, och det innebär att eftersom vi har det här samrådet i dag kan det hända saker under de dagar som ligger däremellan. Det gäller till exempel västra Balkan, där vi inte vet riktigt vad det blir för slags diskussion. Ordföranden har aviserat preliminärt att det blir en allmän diskussion och att en mer ingående sådan kommer att föras först vid nästa utrikesministermöte den 17 oktober.

Men det förväntas ändå korta slutsatser om två viktiga val, dels de parlamentsval som äger rum nu på söndag i Montenegro, dels de parlamentsval som äger rum i Bosnien och Hercegovina den 1 oktober. Sedan tänker ordföranden ge en uppdatering inför ett andra trojkamöte med Serbien som ska äga rum den 29 september och kortfattat redogöra för arbetsläget när det gäller förhandlingarna om Kosovos status.

Den svenska linjen är förstås att de här valen, både i Montenegro och i Bosnien, är viktiga värdemätare på de här ländernas strävan att så småningom bli medlemmar i den europeiska unionen och att det därför är mycket viktigt att de genomförs i enlighet med internationella normer. Sverige har också ett antal valobservatörer på plats.

Anf. 9 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Vi går vidare till Sudan och Darfur.

Anf. 10 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN:

Det kommer att bli en ordentlig diskussion om situationen i Sudan och särskilt, förstås, den djupt oroande utvecklingen i Darfur. Rådet kommer också att anta slutsatser här.

Det finns verkligen anledning att vara djupt oroad över Darfurutvecklingen, som har förvärrats under sommaren trots det fredsavtal som undertecknades i Abuja i maj. Våldsamma strider rasar nu mellan å ena sidan regeringstrupper och den rebellrörelse som var med och undertecknade fredsavtalet i Abuja och å andra sidan de rebellrörelser som motsätter sig fredsavtalet. Det är stridigheter som i hög grad drabbar

civila, män, kvinnor och barn, och det är uppenbart att alla parter gör sig skyldiga till övergrepp mot civila här.

Vi delar den bedömning som FN gjort av det mycket allvarliga humanitära läget. Tre miljoner människor är i akut behov av humanitär hjälp i Darfur, och de flesta av dem finns i internflyktingläger. Men vi vet också att de insatser som görs för att hjälpa dessa människor attackeras. Sedan i maj har tolv hjälparbetare dödats. Ni har säkert noterat att FN:s högste humanitära chef Jan Egeland har sagt till säkerhetsrådet att den humanitära insatsen är i fara. Om den bryter samman helt och hållet kan naturligtvis dödstalet stiga mot hundratusentals.

Det har varit år av strider i Darfur, och de har visat med all önskvärd tydlighet att en militär lösning på den här konflikten är omöjlig. Ändå fortsätter striderna, och parterna visar liten om ens någon vilja att implementera fredsavtalet.

Vår linje, liksom FN:s och EU:s, är att ansvaret för att skydda den egna befolkningen vilar på landets regering. Men det är också tydligt att regeringen i Khartoum inte har kunnat axla det ansvaret och att den därför måste förmås acceptera hjälp utifrån.

Det finns ett omfattande stöd från omvärlden, från Sverige förstås men också från hela EU, för det här fredsavtalets genomförande och för att stödet till civilbefolkningen ska fortsätta.

Här spelar den afrikanska unionens insats förstås en viktig roll – borde spela en viktigare roll, kan man säga. Den har en central uppgift när det gäller att dämpa våldet i Darfur. Vi har också från svensk sida och EU:s sida gett ett rejält stöd till Amis. EU täcker i själva verket den allra största delen av kostnaderna för den operationen. Sverige bidrar med både militära experter och poliser till insatsen. Även Räddningsverket bidrar.

Men Amis har stora problem. Amis räcker helt enkelt inte till – det är uppenbart situationen i dag. Det var därför som säkerhetsrådet för en kort tid sedan beslutade i resolution 1706 att utvidga FN:s fredsfrämjande insats i Sudan till ca 20 000 personer. Det är ett viktigt beslut, men det är ett beslut som fortfarande återstår att implementera. Problemet är, som bekant, att Sudans ledning ännu inte accepterar denna FN-insats.

Sverige är berett att delta i denna insats när de nödvändiga förutsättningarna är uppfyllda. Det finns en planering som har inletts med detta, och en planering också ihop med Norge, där en samverkan är tänkt att ske. Regeringens linje är förstås att trycket på Khartoum måste upprätthållas för att de där ska acceptera FN-insatsen. Jag tror att det finns en bred universell enighet om detta utanför Sudan, men tyvärr inte i landet självt.

Anf. 11 JOE FRANS (s):

Jag vill bara uttrycka min tillfredsställelse med Sveriges ställningstagande att det behövs ett ökat tryck på Khartoum och att Sverige också är berett att vara med och delta i framtiden, och konstaterandet av att kapaciteten hos Afrikanska unionens stöd till Amis är för svag.

Min fråga är naturligtvis vilka möjligheter det finns och vilken bedömning ni gör att man skulle kunna förstärka den på något sätt. Uppenbarligen är det så att om det är huvudkomponenten och den är för svag måste man göra ytterligare för att stärka den.

2005/06:48
8 september

Anf. 12 CARL B HAMILTON (fp):

Kanske man ser det värsta scenariot, det värsta fallet, och jag tror att man måste tänka på vad man gör i det fallet. Anta att det inte går att övertyga den sudanesiska regeringen om att acceptera utländsk intervention, och så rullar det på och, som kabinetssekreteraren sade, hundratusen människor kanske omkommer. Då uppstår en situation där världens tv-tittare och andra ser detta pågå. Det kommer att bli ett otroligt tryck, med rätta, på regeringar i andra länder att ingripa, att den sudanesiska regeringen inte accepterar detta men att vi inte kan avstå från att gå in och skydda, alltså mot den sudanesiska regeringens vilja.

Hur tänker EU och kabinetssekreteraren om detta scenario?

Anf. 13 GUNILLA CARLSSON i Tyresö (m):

Jag skulle bara vilja instämma med Joe Frans och Carl B Hamilton. Jag tror tyvärr att det kommer att finnas en anledning för både EU och hela det internationella samfundet att igen i efterhand analysera varför det gick snett. Ånyo: Varför agerade vi inte i tid? Vi har ju sett hur även hjälparbetare, som kan vittna, inte längre bereds tillträde, att det är oerhört svårt för journalister att bara ta sig in i landet och förenat med definitiv livsfara. Under hösten ökar nu svältkatastrofen och får en sådan omfattning att människor inte bara dör av det direkta våldet utan också, som kabinetssekreteraren sade, att tre miljoner människor omedelbart behöver humanitär hjälp. Samtidigt har vi tagit resolutioner i FN och beslut om skyldigheten att skydda och vill jobba vidare med en modernare folkrätt. Här tror jag att det också inom EU behövs en mer grundläggande diskussion om vilket ansvar EU har när FN-systemet blockerar lösningar för att hjälpa den sudanesiska befolkningen.

Tyvärr kan vi inte göra så mycket i EU-nämnden, mer än att uppmana regeringen att göra allt vad den kan, att ha den här beredskapen och försöka hoppas på att den sudanesiska regeringen agerar mer konstruktivt. Tyvärr ser vi i nämndmöte efter nämndmöte att de är en av bovarna och bara motverkar att man skulle kunna göra någonting. Jag tror att EU måste ställa sig frågan vad vi ska göra när FN-systemet är blockerat. Det är uppenbarligen det som nu är den stora frågan, och den kommer vi inte runt.

Anf. 14 YVONNE RUWAIDA (mp):

Dels undrar jag om det finns tillräckligt mycket resurser för att kunna ge de tre miljoner människorna som är i akut behov det humanitära biståndet. Finns resurserna där, eller är det brist på den resursen?

Dels undrar jag för framtiden: Har man gjort en analys av vad Sudan skulle behöva för stöd för att kunna ge sin befolkning ett hopp om en framtid och arbete? Det är ändå det som någonstans kan motverka att människor går in i rebellgrupper, att man ser en framtid framför sig. Har man gjort en sådan analys gemensamt i EU eller från UD:s sida för att se vilket stöd Sudan behöver för att kunna se en framtid framför sig?

Anf. 15 Kabinetssekreterare HANS DAHLGREN:

Alla de här fyra frågorna handlar om hur vi kan agera starkare för att i första hand få det beslut som säkerhetsrådet har tagit att bli verklighet. På sätt och vis har Gunilla Carlsson naturligtvis rätt i att FN är blockerat,

eftersom den här resolutionen inte har gått att genomföra omedelbart. Men säkerhetsrådet har ändå tagit sitt ansvar i beslutet. Det kan man konstatera, och det tycker jag att man bör välkomna.

Slutsatsen jag drar är att vi måste öka påtryckningarna på olika sätt på Sudans regering för att acceptera säkerhetsrådets resolution och gå med på att den afrikanska styrkan ersätts av en FN-ledd styrka. Det kanske kan göras med både piskor och morötter. Jag vet att vi ska ha en diskussion i Kusp i dag just på det temat som Sverige har tagit initiativ till, att försöka få ett resonemang mellan oss i EU:s medlemsstater om vad vi kan göra både på den ena sidan och på den andra sidan.

Men jag tror också att vi måste ha ett ökat politiskt tryck från de afrikanska länderna själva.

När den afrikanska unionens ministrar träffas i New York om en vecka måste de ta sitt ansvar för att komma överens om hur man ska kunna trycka på regimen i Sudan för att den ska göra rätt saker i stället för att vara så avvisande som man hittills har varit.

Det finns lite olika uppgifter. Ett tag hette det att sudaneserna hade motsatt sig att Amis över huvud taget skulle vara kvar och att de måste lämna Sudan om bara några veckor. Det uttalandet har mjukats upp. Man har i stället sagt att det krävs ett nytt mandat för Amis och ytterligare medel för att den operationen ska kunna stanna.

Den riktigt svåra frågan, som Carl B Hamilton och andra ställer, är: Vad gör vi om det inte lyckas över huvud taget? Vad betyder det uttalande som världens ledare gjorde i New York i september förra året om skyldighet att skydda? Som jag sade inledningsvis är det i första hand Sudans regering som har att skydda sina egna medborgare. Men vilket ansvar har vi om inte ens det här medlet att komma fram genom en stark FN-insats på 20 000 man räcker?

Den diskussionen är av ett annat slag. Det handlar om en annan FN-insats än den som finns i resolution 1706. Jag tror inte att vi inom EU har någon färdig uppfattning om hur det ska göras. Det är ett otroligt mycket svårare uppdrag att tränga sig in i Sudan och ta hand om det skydd som Sudans regering inte kan ge. Vi kanske kommer dit. Det kanske blir det första exemplet på skyldighet att skydda i praktiken. Men det är en mycket svårare diskussion än den som vi för nu, som är svår nog. Vi ska inte blunda för den.

När det gäller frågan om det finns resurser för det humanitära stöd som behöver komma fram raskt kan jag säga att det finns många som är goda givare. Sverige tillhör dem. Jag kan ge siffror på det. Problemet i dag är inte resurserna utan tillträdet. Det är otroligt svårt att vara hjälparbetare i en situation där man riskerar både liv och lem.

Anf. 16 CARL B HAMILTON (fp):

Vi kan ju titta på hur det som vi är överens om är det värsta fallet ser ut. Kabinettssekreteraren säger att vi inte kan blunda för det. Frågan är om man inom EU-kretsen ändå ska börja tänka på den situationen och förbereda sig för att man kan hamna i den.

Jag vet inte hur tankarna går vid mötena. Bör man ändå inte diskutera detta fall så att var och en kan åka hem till sin egen huvudstad och fundera på hur man ska ställa sig?

Anf. 17 YVONNE RUWAIDA (mp):

Jag ställde en fråga som jag inte fick svar på och vill återkomma till. Tre miljoner människor är i akut behov av humanitär hjälp. Det innebär att tre miljoner människor lever i fattigdom och förtvivlan utan hopp om framtiden. Det är också tre miljoner människor där man kan hitta människor som i framtiden går in i rebellgrupper.

Man måste se att de här människorna behöver se ett hopp om framtiden. Hur kan världen bidra till det? Jag tror att det bidrar till stabilisering i Sudan. Jag önskar att man försöker analysera den situationen och försöker hitta åtgärder även på den sidan.

Anf. 18 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN:

På Yvonne Ruwaidas sista fråga kan jag svara att det enda som kan ge ordentligt hopp för framtiden för dessa tre miljoner och alla andra som bor i Sudan är att stridigheterna slutar, att man slutar bomba, slutar skövla, slutar ge sig in i flyktinglägren och våldta hundratals kvinnor på bara några månader, vilket har skett under den senaste tiden.

Det är det som Sverige, den europeiska unionen och resten av världen tillsammans måste arbeta starkast för – att få ett slut på stridigheterna.

Som svar på Carl B Hamiltons reflexion vill jag säga att jag tycker att det vore väldigt bra om vi hade en sådan diskussion också i EU-kretsen, kanske vid det här tillfället. Vårt huvudsyfte just nu måste vara att få regeringen i Khartoum att acceptera resolutionen. Men det ena behöver inte utesluta det andra.

Anf. 19 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt. Vi går över till Demokratiska republiken Kongo.

Anf. 20 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN:

Det här ska enligt uppgift bli en diskussionspunkt, men eventuellt kan också slutsatser komma att antas. Det är lite oklart.

Diskussionen kan naturligtvis förväntas handla om situationen i Kongo efter den första rundan av val som hölls den 30 juli. Efter det att valresultatet offentliggjordes blev det som bekant en del militära sammandrabbningar i landet och en allvarlig situation i Kongo.

Vi tror att påtryckningar från det internationella samfundet kan spela en avgörande roll för att processen ska fortsätta i rätt riktning. Det gäller inte minst den andra valomgången som ska äga rum i slutet av oktober. I de här sammanhangen spelar både FN och EU, som stöd för FN, en central roll.

Vår representant Javier Solana kommer att resa till Kongo i början av nästa vecka. På fredag kommer vi att få en avrapportering från det besöket. Sedan blir det en diskussion kring situationen i Kongo.

Förutom de politiska insatserna har vi olika operationer på marken. Dels Eufor som är ett stöd för FN-insatsen Monuc just nu under valperioden. Det finns insatser för reformer inom polis- och säkerhetssektorn, inom det så kallade Eupol och Eusec. De har varit och kommer nog också framöver att vara av stor betydelse.

Regeringens linje är givetvis att det är viktigt att det starka internationella stödet för en fredlig och demokratisk utveckling i DRK fortsätter.

Anf. 21 JOE FRANS (s):

Det är som sagt väldigt viktigt att processen i Kongo kan stabiliseras så att den andra ronden av valet också kan genomföras på ett fredligt sätt. Det krävs en internationell påtryckning. Situationen efter valet anser jag vara kanske till och med viktigare.

I östra Kongo är barnadödligheten faktiskt dubbelt så stor som i Sudan. Om freden där ska vara långsiktig är det som sker efter valet otroligt viktigt. Jag tror att EU redan nu måste påbörja en diskussion om hur man kan hjälpa till med återuppbyggnad, men också demobilisering som redan pågår och framför allt få den civila sektorn att vara med.

Jag vill slå ett slag för en diskussion om framtiden efter valen.

Anf. 22 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN:

Jag har ingenting att tillägga, mer än att konstatera att vi har ett ganska hyggligt svenskt utvecklingssamarbete med DRK i storleksordningen 200 miljoner kronor som naturligtvis är en viktig del i vårt stöd till landet.

Anf. 23 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Vi går över till Fredsprocessen i Mellanöstern.

Anf. 24 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN:

Här förväntas slutsatser dels om fredsprocessen, dels en separat text om Libanon. Vi har inte sett någondera ännu.

Dessutom kommer det att antas en gemensam ståndpunkt som rör förbud av försäljning och tillhandahållande av vapen och annan liknande materiel liksom tillhandahållande av relaterade tjänster, som det heter, i enlighet med den resolution som säkerhetsrådet tog för några veckor sedan, 1701.

Diskussionen kommer väl att handla om läget i regionen, om EU:s möjligheter att påverka utvecklingen i rätt riktning med, gissar jag, särskild uppmärksamhet på implementeringen av den viktiga FN-resolutionen 1701 och vad EU:s medlemsstater kan göra för att stödja FN i det här arbetet.

Även på det här området gäller att konflikterna i Libanon och på Gaza än en gång har visat att det inte finns några militära lösningar på Mellanösterns grundläggande problem. Det är bara förhandlingar som kan ge resultat, både när det gäller den israelisk-palestinska konflikten i strävan att säkra Libanons suveränitet och när det gäller att skydda Israels långsiktiga säkerhet.

Vad som har hänt de senaste dagarna är att Israel har annonserat att man häver sin luft- och sjöblockad mot Libanon. Det är viktigt för att stärka återuppbyggnaden av Libanon och för att ge den libanesiska regeringen rättmätiga möjligheter att utsträcka sin suveränitet över hela territoriet.

Vi tror också att ett framgångsrikt genomförande av det uppdrag som Unifil har fått i resolutionen är viktigt för den fortsatta utvecklingen och skulle inte bara leda till att libaneserna får kontroll över sitt eget territorium utan också att FN och det internationella samfundet faktiskt kan

verka för att stärka säkerheten och skapa säkerhet mellan Israel och Libanon.

Vad gäller det svenska bidraget fortsätter planeringen. En marin styrka har fokus på att patrullera Libanons kust och övervaka att ingen otillåten införsel av vapen sker, helt i enlighet med de restriktioner för vapeninförsel som finns i resolution 1701. Det är ju en uppgift som nu kommit särskilt i fokus efter att Israel annonserat ett hävande av sjöblockaden.

Sverige har också bidragit aktivt genom att arrangera de två konferenserna här i Stockholm för Libanons tidigare återuppbyggnad och för den humanitära situationen på de palestinska områdena.

Det finns en rad andra saker där Sverige och EU kan vara pådrivande i Mellanösternfrågan. Jag räknar upp dem i telegramform.

Vi ska genomföra resolution 1701 och, inte minst, påverka de viktiga aktörerna i regionen att göra samma sak.

Vi ska stödja president Abbas i hans försök att bilda en nationell palestinsk samlingsregering.

Vi ska fortsätta att kräva att den israeliska soldaten omedelbart släpps från Gaza liksom de två israeliska soldater som tillfångatagits av Hizbullah. Förhoppningsvis pågår en process i det dolda under ledning av FN:s generalsekreterare.

Vi ska fortsätta att kräva att den palestinska regeringen agerar för att raketbeskjutningar av israeliskt territorium liksom andra terroristdåd stoppas.

Vi ska påverka Israel att försöka agera konstruktivt och följa internationell rätt.

Vi måste fortsatt begära av Israel att avbryta de militära aktionerna i Gaza och på Västbanken och garantera humanitärt tillträde till Gaza, vilket Stockholmskonferensen om de här områdena särskilt betonade.

Vi vill verka för att avtalet om tillträde och rörelsefrihet genomförs – det som ingicks i höstas.

Vi måste fortsätta att uppmärksamma frågan om Jerusalem, om separationsbarriären och om fortsatt utbyggnad av bosättningar på Västbanken.

Vi måste också påverka Syrien att agera i konstruktiv riktning, både i Libanon och regionalt.

Det finns alltså en hel del saker som EU kan göra och som Sverige kan driva på att EU ska göra. Jag tror att vi kan vara något uppmuntrade av den roll som EU trots allt har spelat i Libanonfrågan under sommaren.

Anf. 25 YVONNE RUWAIDA (mp):

Jag vet inte om jag missade något. Jag tyckte att jag lyssnade och blev lite förvånad.

Nämnde du att man ska lyfta fram frågan om de palestinska politiker som är kidnappade? Jag hörde inte det.

Du nämnde de israeliska soldaterna som tillfångatagits.

Anf. 26 KABINETTSSEKRETERARE HANS DAHLGREN:

Jag ber om ursäkt. Jag glömde det. Självfallet ska punkten om att lagföra de palestinska parlamentariker som gripits vara med. Antingen ska släppas eller lagföras.

De ska lagföras på rätt sätt och inte i militärdomstolar, vilket nu sker. De behöver absolut likställas.

Gaza står inför en katastrofal situation som är unik. Det är ett getto där människor lever i en fruktansvärd situation. Det har nu gått så lång tid. Det råder akut brist på mat, vatten och el och infrastrukturen har förstörts av Israel. Man lever också i skräck med dagliga bombningar och låtsasbomber där man flyger under flygbarriären så att folk tror att det kommer bomber. Det är bara till för att skapa skräck hos befolkningen.

Det har nått en situation som är så fruktansvärd att det inte går att sätta ord på det. Vi är tyvärr medskyldiga till det. Jag anser att vi har tillåtit staten Israel att ha fria händer genom att stötta linjen att inte ha någon diskussion eller dialog utan isolera den palestinska myndigheten. Vi har inte heller kunnat säkerställa – vilket EU pratade om före sommaren – att humanitär hjälp kommer in i Gaza.

Jag vet att den lilla hjälp som kommer kan vara så uppsplittrad att man inte får fram hela partier som verkligen gör nytta. Om man till exempel som diabetiker inte får all medicin och all hjälp man behöver hjälper inte det man får. Även den lilla hjälpsändning som kommer in är så bisarrt uppdelad att den inte gör den stora nytta som den måste göra.

Det är många människor som dör på grund av brist på sjukvård. Det är människor som egentligen borde vara med på listorna över dödade. De är döda på grund av politik. De är inte döda för att de inte skulle kunna bli friska.

Det är en sådan otroligt fruktansvärd situation. Som många har sagt är det en tidsinställd bomb. Det är värre än någonsin.

Jag ser inte av det här underlaget att man tänker agera för att se till att förändra situationen i Gaza. Det måste vi från omvärlden göra.

Om man tittar på hur Israel har agerat, både förr och nu, både i Libanon, i Gaza och på Västbanken tycker jag att det är uppenbart, att Israel har en taktik som ingen berör eller nämner. Man vill bygga upp ett ingenmansland på mark som man inte äger, på mark som inte är Israels. Det är Libanons. Det är därför man har skjutit klusterbomber. Man vill avfolka den region av Libanon som är närmast Israel. Precis så vill man göra i delar av Gaza. Man vill ha ett ingenmansland för att kunna känna säkerhet. Det har man inte rätt att göra enligt internationell rätt.

Det är ganska uppenbart att man har en sådan taktik. Det tycker jag behöver lyftas fram och diskuteras.

Jag har några frågor när det gäller terroriststämplingen av Hamas och isoleringen av den palestinska regeringen.

Agerade Sverige över huvud taget när Hamas hade den långa vapenvilan? Agerade Sverige i EU för att man skulle häva dem från terroriststämplingen? Var det något EU-land som agerade? Är det enhällighet som krävs för att de ska tas bort från terroristlistan?

Jag vet att Hamas har underhandskontakter med företrädare i EU. Jag skulle vilja veta om Sverige deltar i det eller om Sverige är informerat om vilka länder som har detta.

Jag tycker att Sverige måste ha en dialog med Hamas. Man säger att man ska stötta Abbas. Då säger man på något sätt att det är en fortsättning av den här linjen. Ibland kanske man måste erkänna att en linje inte är så givande.

Det som pågår på de palestinska områdena, trots den situation som råder, har varit en diskussion mellan Hamas och Fatah. Det är positivt för hela den palestinska och israelisk-palestinska frågan. Man har tagit ganska viktiga steg från Hamas sida. Det har tyvärr hamnat i skymundan av de militära händelserna och Libanonkriget.

När man senast kidnappade vice talmannen kidnappade man en person som Fatah har väldigt stort förtroende för inom Hamas. Det måste naturligtvis vara en medveten strategi från Israel. Man vill inte ha en koalitionsregering på de palestinska områdena eftersom det motverkar de syften man har. De syften man har är uppenbarligen att helt enkelt försöka få palestinerna att gå med på de krav man själv ställer. Det är ganska uppenbart av Israels agerande.

Jag tycker att EU har fastnat i en väldigt svår situation. Vi kommer nu bland palestinerna att ha totalt knäckt väldigt många unga människor. Hur ska vi kunna skapa stabilitet i de här områdena? Jag förstår inte det.

Situationen i Gaza är fruktansvärd. På Västbanken är det också väldigt dåligt. Inte sedan 1948 har det varit så dåligt i de här områdena. Det går inte att jämföra. Vi i världen har ett ansvar.

Jag tycker inte att den politik man pratar om här räcker. Den räcker absolut inte för att skapa en förändring. Vilka politiska verktyg vill vi använda för att sätta press på Israel att inte fortsätta med sitt agerande? De fortsätter ju med tillfångataganden varje vecka. Det är något som man tillåts göra. Det är lika mycket kidnappning som de israeliska soldaterna som är kidnappade. Den typen av tillfångataganden är fel.

Anf. 28 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag ska ställa en helt annan fråga. Den handlar om den telegramliknande uppräkningsen. Jag saknar en punkt. Det handlar om miljöfrågor. Bombningarna har ju haft förödande inverkan på miljön i området när det gäller vatten och så vidare.

Hur diskuterar man för att komma till rätta med det, som ju kan få väldigt ödesdigra konsekvenser om man vill leva och verka där i framtiden?

Anf. 29 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN:

På den sista frågan kan jag svara att insatser mot de miljöeffekter som kriget har haft platsar på en sådan lista. Vi har ju sett utanför Libanons kust att 10–15000 ton olja har läckt ut. Det kan naturligtvis få otroligt allvarliga återverkningar.

Det har gått ut en förfrågan till EU-länderna om att hjälpa till med arbetet att sanera oljeutsläppen. Sverige har uttryckt intresse för att göra det. Flera personer både från Kustbevakningen och från Räddningsverket har varit nere och undersökt vad vi kan göra. Det är inte för vår del aktuellt att sanera från havet, men att utföra oljesanering på stränderna är en uppgift som våra experter på området skulle kunna ta sig an. Så det platsar på listan.

Jag respekterar naturligtvis Yvonne Ruwaidas uppfattning att det vore bättre att ha kontakter med Hamas. Regeringen har valt att inte avvika från den linje som de andra 24 EU-länderna har enats om i den frågan – än så länge. Förhoppningen är naturligtvis att Hamas ska ändra sig när det gäller de punkter och villkor som kvartetten har ställt upp för att

erkänna Israel som att avsvära sig våld som politisk arbetsmetod och att respektera ingångna avtal. När det har skett kommer naturligtvis saken i ett annat läge.

Jag har förstått att det inte just nu är något land som agerar för att ändra terrorlistningen av Hamas, men det är en diskussion som givetvis kommer upp när villkoren är uppfyllda.

Jag håller helt med om nödvändigheten av att Israel antingen släpper eller på ett korrekt sätt lagför de palestinska parlamentariker som man har fängslat eller kidnappat och de ministrar som hör till den gruppen. Jag beklagar att jag glömde det i min uppräkningslista.

Anf. 30 YVONNE RUWAIDA (mp):

När det gäller kontakter med Hamas vill jag fråga igen. Det må vara att regeringen inte har kontakter, men jag vet att det finns underhandskontakter mellan europeiska företrädare, inte på hög nivå, med Hamas. Det pågår samtal. Är det något som man från svensk sida över huvud taget inte har hört talas om eller är informerad om?

När det gällde terroriststämpeln frågade jag vad som hände under hela den långa period när Hamas hade vapenvila. Var det någon som lyfte upp diskussionen om att häva terroriststämpeln? Krävs det enhällighet för att göra det?

Anf. 31 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN:

Jag har uppfattat att det krävs enhällighet för att ändra det beslutet. Det pågår givetvis kontakter på teknisk nivå med företrädare för den palestinska regeringen i området när det gäller att få den särskilda mekanismen TIM att fungera. Det är möjligt att det förekommer andra kontakter med Hamas i andra europeiska länder utanför regeringsnivå. Jag har inte någon aktuell information om det. Jag vet att det finns flera parlamentariker även i Sverige som har träffat företrädare för Hamas. Det hör till bilden. Något därutöver som skulle vara aktuellt har jag inte noterat på sistone.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt. Vi går över till Iran.

Anf. 33 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN:

Det kommer att bli slutsatser om Iran. Hur de kommer att se ut beror naturligtvis på hur frågan utvecklar sig den närmaste veckan. Det finns ett paketförslag, som det kallas, från den europeiska unionens sida till Iran. Iran har svarat på det i ett hemligt dokument. Om man den här veckan förtydligar det svaret på ett sätt som gör att förhandlingar kan återupptas kommer det naturligtvis att välkomnas. I annat fall räknar jag med att rådet kommer att konstatera att nu måste arbetet i FN:s säkerhetsråd inriktas på en resolution om riktade sanktioner.

Den svenska linjen är att vi måste fortsätta att hålla uppe ett brett internationellt tryck på Iran samtidigt som vi håller kanalerna öppna med Iran för att tala med Iran.

2005/06:48
8 september

Från svensk sida har vi direktkontakter med Iran på hög nivå och i de kontakterna mycket tydligt verkat för att landet ska ta fasta på det här paketförslaget, som vi menar är mycket förmånligt för Iran, och i anslutning till det införa ett moratorium för egen anrikning av uran.

Regeringen följer naturligtvis noga situationen för de mänskliga rättigheterna i landet. Det hör till bilden av vår Iranpolitik.

Anf. 34 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Är punkten Irak kvar, eller är den struken?

Anf. 35 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN:

Vi fick i början av veckan information om att den skulle strykas, men vid Corepersammanträdet i förrgår informerade ordförandeskapet att det ändå fanns vissa länder som ville att Irak skulle finnas kvar på dagordningen. Vi får se.

Om den står kvar räknar vi med att ordförandeskapet informerar om planerna för ett samarbetsprojekt för Irak. Det kallas Irak compact och ska lanseras senare i år. Det är också föremål för att särskilt utrikesministermöte i New York den 18 september. Det är Irak som leder projektet tillsammans med FN:s biträdande generalsekreterare Mark Malloch Brown. Världsbanken ingår också i förberedelserna.

Säkerhetsläget i Irak är naturligtvis högst oroande. 14 000 civila irakier har fått sätta livet till bara i år. Den senaste utvecklingen tyder inte heller på någon förbättring under den närmaste tiden. Det sekteristiska våldet tar sig alltmer brutala former. Situationen är mycket allvarlig även i Bagdad. Det är av största betydelse att det internationella samfundet visar sitt stöd för de ansträngningar som görs av Iraks regering att skapa säkerhet och trygghet – än så länge med ringa resultat, tyvärr.

Anf. 36 YVONNE RUWAIDA (mp):

Jag har brottats med frågeställningen om Iraks framtid utifrån aspekten: Är det bra för Irak att vara enigt eller är det bra för Irak att ha en uppdelning?

Det är en diskussion som fördes efter Irakkriget. De flestas linje var att det ska vara ett sammanhållet Irak, kanske med viss självständighet i den kurdiska delen och shiadelen.

Nu är det enormt starka tendenser i Irak mot ökad självständighet i vissa delar plus det sekteristiska våldet.

Diskuterar man över huvud taget om det till och med vore bra för Irak att ha en sorts uppdelning i olika delar, bara man hittar en bra formel, för att ha det som en motkraft mot det sekteristiska våldet för att människor ska känna att det finns en shiadel, en sunnidel och en kurdisk del? Eller ökar det kanske våldet?

Nu är det ju en situation som inte ens är stabil. Den försämrats konstant. Det påverkar förutsättningarna för att bygga upp ekonomin i Irak. Det finns pengar i Irak, men det är svårt att bygga upp en industri när man har det här våldet. Det kommer hela tiden mer våld. Det går just nu bara nedför i Irak.

Jag vet inte om den diskussionen förs. Jag vet att den är starkt levande just nu i Irak. Det förvånade mig att den blev det. Även företrädare

för regeringen säger saker som tyder på att det finns starka intressen av att ha en uppdelning. Det finns de som tror att det är den enda lösningen för att Irak ska kunna gå vidare.

2005/06:48
8 september

Anf. 37 KENNETH G FORSLUND (s):

Jag undrar om det finns några reaktioner eller diskussioner i EU-kretsen om de medierestriktioner som den irakiska regimen är på väg eller redan har lagt på al Arabia.

Anf. 38 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN:

På den sista frågan blir jag Kenneth Forslund svaret skyldig. Jag vet inte. Jag kan försöka ta reda på det och återkomma med ett svar.

Yvonne Ruwaidas diskussion gäller ett ämne som är för det irakiska folket att bestämma. Det är också den irakiska diskussionen som hon refererade till.

Det är en konstitutionell process som har pågått ett par år och som har haft en annan utgångspunkt än den uppdelning som hon talade om. Jag har också hört de här signalerna från Irak. Det är, som sagt, för det irakiska folket att bestämma hur man vill ha det och att värdera de risker som ligger i en uppdelning av landet.

Jag är inte varse att vi inom EU-kretsen har haft någon direkt aktuell diskussion kring detta, men det är möjligt att den kommer upp. Jag tar gärna emot vägledning och synpunkter från EU-nämnden på hur en sådan diskussion bör bemötas.

Anf. 39 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Övriga frågor? Svartahavsrådet ska visst upp på begäran av Grekland. Är det något att säga om det?

Anf. 40 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN:

Inte mycket. De vill från grekisk sida på den här punkten bara uppmana övriga EU-länder att delta i ett närmare och starkare samarbete mellan EU och svartahavssamarbetsrådet. Det är Grekland som är ordförande i det rådet, och de har fått ett uppdrag att framföra den här uppmaningen till EU. Några speciella beslut kommer inte att tas.

Anf. 41 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner den informationen. Finns det andra övriga frågor?

Anf. 42 JOE FRANS (s):

Ja, det är en fråga som visserligen inte finns på dagordningen men där jag undrar om EU har någon egen analys av situationen. Om inte skulle jag gärna vilja att vi kanske vid tillfälle återkommer till det. Det handlar om Somalia och läget där, säkerhetsläget i Somalia. Det har talats om att det har blivit säkrare i Mogadishu samtidigt som de islamiska råden har uttalat sig i en riktning som kan vara bekymmersam. Och det finns då både eritreansk och etiopisk inblandning, sägs det.

Min fråga är helt enkelt om det finns en analys av säkerhetsläget vad gäller Somalia inom EU och vad EU i så fall gör.

Anf. 43 ORDFÖRANDEN:

Frågan står inte på dagordningen. Jag vet inte om det finns någonting att säga om det i dag eller om vi ska återkomma.

Anf. 44 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN:

Nej, jag har ingenting att säga om det i sak i dag. Det har varit en diskussion inom ramen för Kusp – det vet jag – om säkerhetsläget i Somalia. Vi har också, för bara någon vecka sedan, här i Sverige haft ett möte med den internationella kontaktgruppen för Somalia, som jag utgår från har analyserat den här situationen. Vi kan säkert förmedla information på annat sätt, men det är ingen fråga på den här dagordningen.

Anf. 45 ORDFÖRANDEN:

Då har vi klarat av alla frågor.

Finns det något att säga om A-punkterna?

Anf. 46 YVONNE RUWAIDA (mp):

Jo, jag har en fråga om en A-punkt. Det är, för er alla som har listan, under ettan, utrikesrelaterade frågor. Där finns som nr 1 Mål vid första instansrätten.

Jag har inte läst mer än det som står här, men det verkar som att det är några som till EU-domstolen har drivit frågan om riktade sanktioner mot personer och giltigheten i relation till EU-lagstiftning. Man hänvisar till olika förordningar, bland annat principerna om subsidiaritet, proportionalitet och respekt för mänskliga rättigheter. Man anser även att väsentliga formföreskrifter åsidosatts, med sanktioner, vid antagandet av artikel 2, nämligen kravet att rådet och kommissionen ska motivera varför de åtgärder som ansetts nödvändiga inte kan fastställas av enskilda medlemsstater. Man gör även gällande att rådet skulle göra sig skyldigt till maktmissbruk när det gäller artikel 2 i förordning 881/2002.

Sverige driver ju frågan om rättssäkerhet i det internationella arbetet. Därför undrar jag bara hur man ser på just det här målet. Det kan ändå vara intressant. Det här skulle kanske kunna vara en öppning för att man gör en förändring av EU:s hantering av sådana här listor, så att det blir ett system som garanterar människor rättssäkerhet.

Anf. 47 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN:

Min kommentar till det är att det i första hand är FN:s system som behöver förbättras. Sedan är det så att FN:s beslut, FN:s sanktionskommittés beslut, till exempel 1267-kommittén, måste implementeras av EU-kommissionen med en lagstiftning som också får verkan här i Sverige.

Det största behovet av förbättrad rättssäkerhet finns inom FN:s sanktionssystem. Inte minst har vi sett det i fallet med den tredje svenske medborgare som stod på 1267-kommitténs lista, Ahmed Yusuf. Han blev ju avlägsnad från den listan bara för ett par veckor sedan efter att ha suttit där i nästan fem år – fyra fem år. Det visar hur pass svårt det är att få reda på vad det anses att man har gjort för någonting som har motiverat att man har tagits upp på den här listan men också hur pass svårt det har varit att få bort personer från listan som uppenbarligen inte platsar där.

Det är ett rättssäkerhetskrav att de mekanismerna förbättras, och det är möjligt att det är detta som döljer sig bakom de här rubrikerna också.

2005/06:48
8 september

Anf. 48 ORDFÖRANDEN:

Ja, det finns anledning att ta upp det här också med Anders Kruse när han kommer. Han kommer ju återkommande till nämnden.

Okej, det är inga övriga frågor vad avser A-punkterna. Då konstaterar jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt vad avser A-punkterna. Då har vi klarat av alla frågor. Då tackar vi kabinetssekreteraren och medarbetare. Trevlig helg!

2 § Jordbruk och fiske
Statssekreterare Ingrid Petersson
Återrapport från ministerrådsmöte den 17 och 18 juli 2006
Information och samråd inför ministerrådsmöte den 18 och 19 september 2006

Anf. 49 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar Ingrid Petersson och medarbetare välkomna. Tack för att ni hade möjlighet att komma tidigare! Det uppskattar vi.

Vi börjar som vanligt med en återrapport från tidigare ministerrådsmöte. Varsågod!

Anf. 50 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Ja, och det var mötet den 18 juli. Det började med att den finske ministern gick igenom arbetsprogrammet för hösten. De stora frågorna är vin, bananer, frukt och grönt och slaktkyckling. Det är en härlig meny!

Sedan följde en diskussion om marknadsordningen för vin. De flesta medlemsstater inser att en reform är nödvändig, och det finns ett visst stöd för att krisdestillationen avskaffas. Men sedan kan man se en stor skillnad mellan producentländerna och konsumentländerna. Producentländerna vill väl inte minska kvantiteten, de här röjningsbidragen, utan man vill förbättra kvaliteten. Här ser man en tydlig nord-syd-dimension.

Det var en avrapportering från WTO. Och det var en diskussion om den frivilliga moduleringen, där medlemsstaterna tyckte att systemet skulle vara mer flexibelt än det förslag som kommissionen hade. Man hade också uppe statsstödsreglerna. De flesta medlemsstater var kritiska till de föreslagna reglerna. Man tyckte att de var alltför begränsande.

Anf. 51 JAN ANDERSSON (c):

Jag har en fråga. Tidigare har Finland inför ordförandeskapet sagt att man skulle lyfta upp frågan om hur CAP ska se ut efter 2008–2009. Har den fallit ur nu, eller?

Anf. 52 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Den frågan kommer upp nu på det informella mötet för en första diskussion. Jag tänkte säga några ord om det på slutet av den här föredragningen.

Anf. 53 ANDERS G HÖGMARK (m):

På dagordningen står det eventuellt hållbar vinsektor. Kommer det upp? Då finns det ingen anledning för mig att fråga nu.

Anf. 54 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Nej, den kommer inte upp på det här mötet. Den är struken.

Anf. 55 ANDERS G HÖGMARK (m):

Då finns det anledning att bara kommentera detta. Vi hade uppe i nämnden för några sammanträden sedan att regeringen konsekvent, när det nu dyker upp på olika sätt, agerar för att undvika det nationella kuvertet. Vi ser detta som en utomordentligt farlig väg, att på något sätt

renationalisera den här typen av verksamhet. Och många av de åtgärder som kommissionen nu vill se försvinna kan ju då dyka upp i nationell form. Då blir det ett sammelsurium och fullständigt omöjligt att genomföra den reform som vi står bakom, en genomgripande reform av vinsektorn.

2005/06:48
8 september

Anf. 56 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Vad det gäller vin har vi sagt att vi känner en stor tveksamhet till de nationella kuverten. Och ska man ha någon form av nationell finansiering är den uppfattning som vi har att åtminstone reglerna måste vara på EU-nivå. Annars kan det bli ett sammelsurium, och man går in och subventionerar bakvägen på ett sätt som gör att de reformer vi har gjort raderas ut.

Anf. 57 ANDERS G HÖGMARK (m):

Nu finns det ju det diplomatiska språket. När man uttrycker en klart negativ inställning brukar man uttrycka tveksamhet. Jag vet det. Men låt oss säga att vår tveksamhet är så stor att vi är direkt negativa till det – klart och tydligt. Precis som statssekreteraren säger kommer det att finnas sagolika möjligheter för dem som vill renationalisera ett antal åtgärder som man i dag vill plocka bort generellt. På den punkten utgår vi från att regeringens tveksamhet blir en klar markering av en negativ inställning till detta.

Anf. 58 LENNART FREMLING (fp):

Om det nu är så att vi inte ska ta upp det inför nästa möte utan tala om vinet här skulle jag ändå vilja kommentera att det i den här dagordningen för nästa möte står som bakgrund att man har problem med att det är nedgång i konsumtionen av vin. Om man kan övertyga konsumenterna om att minska sin efterfrågan på detta är det väl inte någonting som vi bör se som ett problem. Vi måste ju från svensk sida helt klart ta konsumenternas ställning och inte producenternas.

Sedan står det mot slutet i förslag till svensk ståndpunkt att det är viktigt att reformen åtföljs av en budgetbesparing och att övergångsperioden för att nå till en avreglerad vinsektor blir kort. Det kan vi väl gärna understryka och hålla med om. Frågan är: Ser man någon sådan här övergångsperiod? Ser man slutet på en övergångsperiod? Kan man tänka sig hur lång en sådan övergångsperiod blir? Eller är det bara ett uttalande som kommer att leva i 50 år till, eller hur ser den här övergångsperioden ut? Vågar man tala om det ute i EU, om att få bort de här budgetstöden så småningom? Och hur snart är det?

Anf. 59 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Vinet kommer med på nästa möte. Det är den förnybara energin som inte kommer med. Men jag kan ju svara på någon av de här frågorna.

Producentländerna vill förbättra kvaliteten, och de vill förstärka marknadsföringen av vin för att öka konsumtionen. Det har ju Sverige svårt att ställa upp på av alkoholpolitiska skäl, den förstärkta marknadsföringen.

Övergångsperioden är inte specificerad, och kommissionen har inte kommit med några förslag. Jag tror att det kommer att bli väldigt tuffa förhandlingar. Vinet är ju kärnan i många regioners jordbruk. Vi lär få komma hit många gånger och diskutera de här frågorna i EU-nämnden framöver.

Anf. 60 ORDFÖRANDEN:

Vi ska bara för ordningens skull godkänna återrapporten. Den här punkten, En hållbar europeisk vinsektor, kvarstår då, och vi har redan börjat diskussionen. Jag vet inte om det finns något mer att tillägga från statssekreteraren.

Anf. 61 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Ja, den kvarstår, och problemet är känt. Vi odlar för mycket och dricker för lite, dessutom vin från andra delar av världen.

Det kommer att bli en diskussion, tror jag, utifrån några frågeställningar. Dem har vi ännu inte fått. Jag är ju här en vecka för tidigt. Men sprickan mellan konsumentländer och producentländer är ganska tydlig. Sverige ser ju att vi vill ha en djupgående reform för att så snabbt så möjligt gå till en avreglerad marknad, och det är vad vi på olika sätt kommer att driva i de här diskussionerna.

Som jag sade tror jag att det kommer att bli väldigt tunga diskussioner. Det här med att minska kvantiteten tror jag går in i hjärtat på många franska och spanska och portugisiska och andra vinodlare. Jag tror att vi får återkomma till det här många gånger framöver.

Anf. 62 ANDERS G HÖGMARK (m):

Man kan konstatera att om man jämför med punkten om bananer lite längre fram är det ingen tvekan om att vinet är, som statssekreteraren säger, en kolossalt viktig gröda både ekonomiskt och kulturellt. Det är en del av identiteten i de berörda länderna.

Men det väsentliga är rimligtvis inte att hålla på att avverka och plocka bort en massa vinstockar, utan det väsentliga är att få kvalitet. Det finns områden där man dramatiskt har minskat skördarna i hektoliter för att få betydligt högre kvalitet och därmed också en högre intäkt och därmed gjort det mer lönsamt.

Man ska från svensk sida eftersträva, inte att driva ett otal detaljregleringar, utan att så mycket som möjligt, som statssekreteraren antydde, öppna upp detta på en vanlig marknadsbasis. I de insatser som nu under ett antal år behövs – jag är alldeles övertygad om att det här kommer att ta tid lång tid som jag sagt tidigare – är det viktigt att premiera beteenden där man minskar volymerna och höjer intäkterna per hektar. Det är detta det gäller. Där brukar jordbrukare och vinodlare kunna se vad som ska göras. Det är sådant beteende som ska premieras. Det här med industning, destillering, druvmustsubventioner etcetera är någonting som absolut ska bort och ska – jag ska återkomma till det – icke gå att ta upp via ett nationellt kuvert.

Anf. 63 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Nej, vi har inte någon annan uppfattning här, utan det gäller att få en balans mellan efterfrågan och tillgången. Kan man höja kvaliteten är det bra. Här gäller det att ta bort en hel del detaljregleringar om hur man får tillverka vin. Andra delar av världen har kanske gått före när det gäller olika sätt att göra det på. Jag ser inte att vi har någon annan uppfattning i frågan.

Anf. 64 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Nästa punkt: Gemensamma organisationen av marknaden för bananer.

Anf. 65 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Man införde en ny importregim för bananer den 1 januari 2006. Den reform som det nu är fråga om gäller kompensationsstödet för EU:s bananproducenter. Kompensationsstödet är till för att garantera att producenterna får en rimlig inkomst.

Vi har ännu inte sett förslaget, men vad vi har hört underhand är att man vill ta de här pengarna, omkring 240 miljoner euro, och föra över till Posei, som är stödet till randområdena. Det här är inte den svenska favoritlösningen, för vi tycker att det går för mycket pengar till bananstödet. Vi vill ha mindre handelsstörningar och en ökad marknadsorientering. Men det här är ändå ett steg till det bättre jämfört med i dag. Man får ett tak på utgifterna.

Vi driver bananfrågan hårt. Det här är inte vårt huvudalternativ, men det är ändå lite bättre än den situation som råder idag.

Anf. 66 ANDERS G HÖGMARK (m):

Av de många insatser som EU sysslar med inom jordbrukspolitiken är den här en av de mest anmärkningsvärda. Det handlar om dels volymen pengar, dels vart pengarna går till.

För det första är det för mycket pengar. För det andra: Om man ska fortsätta att fasa ut någon form från en viss nivå ska pengarna hellre gå till de regioner där man kan göra någonting annat i stället så att det finns en utveckling mot någonting annat. Det är en absurd ordning att 88 % av dessa bananers värde är betingat av subventioner. Det är fullständigt orimligt. Utan det här stödet skulle dessa bananer över huvud taget inte ha existerat på marknaden.

Minska volymen och fasa ut den under ett antal år mot ett annat användningsområde!

Anf. 67 LENNART FREMLING (fp):

Jag instämmer i det som har sagts här av er båda två. Men jag har en fråga också.

I texten om förslag till svensk ståndpunkt står det, vilket naturligtvis är väldigt bra, att det här stödet måste minska och att EU inte bör stödja en bananproduktion som inte är konkurrenskraftig. Vi bör verka för en

förenkling av regelverket liksom för en högre grad av öppenhet i stödsystemet.

Det är väl riktigt på kort sikt, men det står ingenting angivet om att man på lång sikt borde ta bort det här stödsystemet. Skulle man inte markera vad man vill på längre sikt? Vi är väl inne på att få bort systemet helt?

Anf. 68 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Tanken är att inte ha ett specialstöd för bananer, utan det skulle gå in i det normala frikopplade stödet eller läggas in i Poseistödet så att det blir ett regionalpolitiskt stöd.

Den svenska utgångspunkten är: Inget specialstöd för bananer, ingen speciell marknadsordning för bananer.

Anf. 69 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Nästa punkt som rör produktion av energigrödor är struken.

Då tar vi nästa punkt som rör mjölk och mjölkprodukter.

Anf. 70 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Den tas som en A-punkt.

Anf. 71 ORDFÖRANDEN:

Då det inte finns några frågor från ledamöterna konstaterar jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Sedan har vi frågan om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden.

Anf. 72 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Här gäller det två frågor som rör presentationer från kommissionen. Vi kan säga att det är ett paket som handlar om hållbart användande av bekämpningsmedel. Kommissionen presenterade i juli ett förslag till en reviderad lagstiftning om godkännandeprocédur för växtskyddsmedel. Samtidigt presenterade man en strategi för hållbar användning av bekämpningsmedel och tillhörande ramdirektiv.

Sverige har varit drivande i de här frågorna i många år. Vi har haft en nationell expert som har jobbat med frågan. Vad vi kan se ligger förslagen mycket i linje med det svenska synsättet och svenska intressen.

Vad vi vet nu kommer det att bli en presentation på rådet av punkterna 7 och 8. Det kommer nog inte att bli någon diskussion, varför departementet kommer att återkomma med ståndpunkten när det är dags för detta.

Generellt kan jag säga att vi är väldigt positiva till det här arbetet och välkomnar det arbete som har gjorts.

Anf. 73 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner informationen och går över till nästa fråga som rör hållbar användning av bekämpningsmedel.

Anf. 74 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Det rör samma fråga. Det ligger i samma frågekomplex. Vi får nu en presentation och kommer tillbaka med en diskussion och ett ställningstagande på ett senare råd.

Anf. 75 ORDFÖRANDEN:

Gäller detsamma punkt 8 b?

Anf. 76 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Ja.

Anf. 77 ORDFÖRANDEN:

Då godkänner vi informationen vad avser de två punkterna.

Så har vi frågan om utsläppande på marknaden av rapsprodukter med mera.

Anf. 78 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Det är fråga om en raps som är genmodifierad. Det är fråga om att man vill importera och bearbeta den här rapsen.

Sverige har gjort bedömningen att den här är säker ur hälso- och miljösynpunkter. Problemet för Sverige i det här sammanhanget är att det bekämpningsmedel som den har blivit resistent emot och som heter ammoniumglufosinat är ett bekämpningsmedel som vi i andra sammanhang på miljösidan vill förbjuda. Vi anser att det innebär risker vad gäller reproduktion och annat.

Här har vi ett dilemma. Vi tycker att det inte är några problem med själva genmodifieringen, utan problemet ligger i att finns den här genmodifieringen kommer andra länder att använda ett bekämpningsmedel som vi tycker innebär hälsorisker för människor och risker för miljön. Det innebär att vi avser att lägga ned rösten med en röstförklaring som talar om varför vi lägger ned rösten i det här fallet.

Anf. 79 INGVAR SVENSSON (kd):

Det var den sista delen jag undrade över. Om man inte gillar det här varför lägger man ned sin röst och inte röstar emot?

Anf. 80 LENNART FREMLING (fp):

Jag reagerar också mot förslaget till svensk ståndpunkt att lägga ned sin röst. Jag tycker att det känns konstigt att inte ta ställning.

Vi får höra att det är godtagbart ur miljö- och hälsosynpunkt men att det finns andra aspekter som gör att det bör vara förbjudet. Jag förstod inte riktigt den där andra kopplingen.

Det känns närmast som om vi borde stödja kommissionens förslag när man säger att den är hälso- och miljösäker. Det andra var någon sorts sekundäreffekt som borde kunna tas om hand på något annat sätt. Jag uppfattade inte exakt hur kopplingen var. Om den kopplingen vore farlig borde man rösta nej. Att lägga ned sin röst känns fel.

Anf. 81 YVONNE RUWAIDA (mp):

Jag tycker inte heller att man ska lägga ned sin röst. Man ska rösta nej till förslaget. Jag undrar också hur det ser ut i de andra EU-länderna. Gör det större skillnad om vi säger nej än om vi lägger ned vår röst? Det borde det rimligtvis göra. Finns det andra EU-länder som också är skeptiska av något eller annat skäl?

Vi vill att vi ska rösta nej till förslaget.

Anf. 82 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Detsamma gäller för oss i v. Vi tycker också att det vore rimligt att rösta nej i den här frågan, speciellt när vi vill förbjuda den herbicid som det gäller här. Jag vill gärna höra hur majoriteten kan bli om Sverige säger nej.

Anf. 83 JAN ANDERSSON (c):

Det här visar så tydligt på sambandet mellan resistens och specifik kemisk produkt. För oss är det en självklarhet att vi i det här fallet säger nej.

Anf. 84 CHRISTINA AXELSSON (s):

Vi stöder regeringens ståndpunkt i den här frågan, men jag tänkte ändå höra om det här med röstförklaringen. Det är oerhört viktigt att vi tydligt för fram varför vi lägger ned vår röst så att också andra kan ta del av det.

Glufosinatummonium är väl inte förbjuden i andra EU-länder, eller hur är det med den saken?

Anf. 85 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Rapsen i sig är inte hälso- eller miljöfarlig, utan det är när man sprutar med det här medlet som det kan vara farligt. Det är precis som sägs här en sekundäreffekt.

Hur ser läget ut? Det finns ingen kvalificerad majoritet åt något håll. Som det var före Coreper, och jag vet att Coreper pågår nu eller har varit, var det 102 röster för, 151 emot och 68 avstod. Det ligger och gungar där.

Den röstförklaring som vi lämnade i kommittén lät så här:

"Kommissionens förslag rör godkännande av import och bearbetning till EU av rapsfrö som med genteknik getts resistens mot herbiciden glufosinatummonium (GA) och påverkan på pollenproduktionen. Då rapsen bedömts hälso- och miljösäker och kraven på märkning och spårbarhet ger konsumenten ett fritt val har Sverige stött att olja och foder producerad från ovan raps sedan flera år är tillåten i livsmedel respektive foder inom EU.

Sverige har som rapportörsland i EU nyligen föreslagit att GA skall bedömas som reproduktionstoxiskt och därmed förbjudas inom EU. Även om GA inte skulle användas i GMO-odlingar i EU, betyder detta att människor och djur i länder där odling bedrivs kan utsättas för hälso-risker. Häri ligger ett moraliskt problem. Sverige lägger därför ner sin röst."

Anf. 86 LENNART FREMLING (fp):

Om det är en sekundäreffekt som man kan undvika på något sätt tycker jag att det är naturligt att man säger ja och stöder kommissionens förslag. Med den presentation som vi har fått tycker jag att man borde stödja kommissionens förslag. I vilket fall tycker jag att det känns fel att lägga ned sin röst.

Som sagt bör vi stödja kommissionens förslag.

Anf. 87 YVONNE RUWAIDA (mp):

Absolut inte! Vill vi motverka användandet av glufosinatammonium nationellt tycker vi det naturligtvis också på EU-nivå. Då kan vi inte säga ja till en modifierad raps som är gjord för att man ska kunna använda det bekämpningsmedlet.

I och med att det här är en fråga där det står och väger är det mera tveksamt att Sverige ska lägga ned sin röst och göra en röstförklaring. Det självklara i det här fallet, och en stark position från svensk sida där man driver på i frågor som är viktiga för människors hälsa och miljö, är faktiskt att inte lägga ned sin röst. Sverige kan ha ett avgörande. Jag vet inte om ni har diskuterat frågan med miljö- och jordbruksutskottet, eller är det bara med EU-nämnden? Det här är en så pass viktig fråga att regeringen skulle behöva, tycker jag, diskutera frågan i riksdagen på ett bra sätt och se till att helst ha ett majoritetsstöd i riksdagen.

Anf. 88 INGVAR SVENSSON (kd):

Jag klargjorde inte min uppfattning, men konsekvensetiskt sett är det ganska klart att Sverige bör rösta nej, och det är också vår uppfattning.

Anf. 89 JAN ANDERSSON (c):

Jag tycker inte att man kan dela upp det här i sekundär- och primärverkan. Det är ungefär som tåg och räls. Har du inget tåg behöver du ingen räls. De hänger ihop.

Anf. 90 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Vi anser i Vänsterpartiet att regeringen borde säga nej här. Särskilt som Sverige kan ha ett avgörande i frågan är det viktigt att vi står på oss.

Anf. 91 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Bara en liten sakupplysning: Vi har också WTO-aspekter i det här som gör att vi har svårigheter att bestämma eller lägga oss i hur andra länder väljer att producera sina varor. Det importeras en hel del varor till EU där man använder bekämpningsmedel och annat som kanske är förbjudna i EU men inte i det producerande landet.

Min medarbetare viskar här att det inte står och väger. Sverige har ingen vågmästarroll.

Anf. 92 ANDERS G HÖGMARK (m):

Måhända har regeringen inte landat i en idealisk position, men det är i alla fall den minst dåliga. Alltså: Vi stöder.

Anf. 93 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Jag kan hålla med om att det här är en jättesvår fråga med många moraliska och andra dilemman som står emot varandra. Därför har vi valt att lägga ned vår röst med en röstförklaring för att tala om varför vi gör det.

Anf. 94 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt. Finns det övriga frågor?

Anf. 95 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Ja, fågelinfluensan. Det kommer att vara en genomgång. Såvitt vi känner till har det inte varit några utbrott sedan tidig sommar. Då var det utbrott i Spanien. Man har också kontroll över läget i Ungern och Rumänien där det var svårt på fjäderfäsidan.

Anf. 96 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner den informationen.

Anf. 97 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Det är ett informellt jordbruks- och fiskeråd den 24–26 september i Uleåborg. Vi brukar inte ta upp de informella råden om det inte är några speciella frågor. Men med tanke på diskussionsämnet och med tanke på att det inte är EU-nämnd nästa vecka skulle jag vilja säga att ämnet för det informella ministerrådet är framtiden för den europeiska jordbruksmodellen. Här påbörjas diskussionen inför översynen av CAP och om framtiden.

Vi tycker att det är väldigt bra att Finland påbörjar den här diskussionen. Vi har sänt in ett papper till Finland med preliminära svenska ståndpunkter, och det tror jag att EU-nämnden har fått ta del av.

Anf. 98 ANDERS G HÖGMARK (m):

Det finns bara från vår sida anledning att understryka vikten och värdet av att man så här tidigt, precis om statssekreteraren säger, börjar fundera i banor som innebär lite grann av en förnyelse. Det låg i uppgörelsen att man skulle fundera över detta, och några som var pessimistiska sade att det knappast kommer att inträffa den första halvan.

Det här är ett angeläget och bra initiativ. Vi delar den uppfattning, och det finns anledning att utnyttja inspelet maximalt i akt och mening att använda den här tiden på ett bra sätt. Det välkomnas.

Anf. 99 ORDFÖRANDEN:

Det papper som åberopas är det som finns som bilaga, European Model Agriculture.

Jag konstaterar att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Anf. 100 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Jag observerade att jag missade en sak på 8 a och b om hållbar användning av bekämpningsmedel; det gick så fort. När jag tittade igenom kapitlet fanns det bland metoder något om flygbesprutning. Vi har ju

förbjudit flygbesprutning i Sverige. Men i det här förslaget till direktiv från parlamentet står det att medlemsstaterna kan få förbjuda flygbesprutning om inte annat följer av punkterna 2–6. Och så står det lite om dessa punkter.

Min fråga är: Är det så att Sverige kan börja använda sig av flygbesprutning igen när det gäller bekämpningsmedel? Jag hoppas att vi ska kunna ha det förbud som gäller och som vi kämpade mycket för under 70- och 80-talet.

Anf. 101 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Nu kommer vi in på substansen i de här frågorna, och på det här rådet är det en presentation. Ulrika Askling, som har jobbat med de här frågorna, kan besvara sakfrågan.

Anf. 102 Departementssekreterare ULRIKA ASKLING:

Jag tror inte att det kommer att innebära att vi kommer att ändra vår svenska lagstiftning som en följd av detta. Vi har en längre gående lagstiftning.

Anf. 103 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Tack för svaret. Du sade: ”tror inte”. Kan man vara säker på att lagstiftningen inte kommer att ändras?

Anf. 104 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Det är fråga om ett förslag. Det är förslag som ska förhandlas. Här har Sverige möjlighet att påverka. Man har möjlighet att påverka för att ha förbud i hela EU om man tycker att det är bra men också påverka ifall det ska vara miniminivåer eller harmonisering. Det här är en av de frågor som kommer att vara föremål för diskussion så småningom.

Anf. 105 ORDFÖRANDEN:

Finns det fler frågor eller A-punkter?

Anf. 106 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Det finns 3 A-punkter. Först mjölkfrågan som var med i den kommenterade dagordningen. Det är fråga om att flytta inbetalningstidpunkten för sanktionsavgiften.

Det är vidare fråga om – jag tror att det framför allt gäller Polen – en uppdelning av mjölkkvoter. Man får dels sälja från gården, dels via mejerier och annat. Nu har strukturomvandlingen gått snabbare så att man vill dra ned på direktförsäljningen och ta det den andra vägen.

Det är också en A-punkt vad gäller stödet till de egeiska öarna. En del öar som ligger i utkanten på unionen och har det svårt kan få särskilt stöd. Däribland finns de egeiska öarna.

Vad man nu gör är att man lägger in det här i Posei eller gör det mera likt Posei än tidigare.

Sverige har varit lite tveksamt till det här stödet. Vi har varit ensamma om det, men man har nu förklarat att man kommer att titta på och utvärdera detta på olika sätt, så vi kan gå vidare.

2005/06:48

8 september

2005/06:48
8 september

Sedan har vi ett krångligt förslag. Det är åtta direktivförslag som ändrar rådets direktiv om åtta verksamma ämnen pesticider. De här pesticiderna tycker Sverige inte ska godkännas, ingen av dem. Det har nu varit uppe i Coreper, och det finns en kvalificerad majoritet mot två av ämnena. De försvinner. Då är det sex kvar, och där finns inte kvalificerad majoritet vare sig för eller mot kommissionens förslag. Detta gör att kommissionen kan genomföra det ursprungliga förslaget. Men vi har varit emot alla åtta pesticiderna.

Anf. 107 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt vad avser A-punkterna.

Vi tackar Ingrid Petersson och medarbetare. Trevlig helg.

1 § Allmänna frågor och yttre förbindelser	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 2 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN	1
Anf. 3 GUNILLA CARLSSON i Tyresö (m)	2
Anf. 4 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN	2
Anf. 5 ORDFÖRANDEN.....	2
Anf. 6 Statssekreterare LARS-OLOF LINDGREN	2
Anf. 7 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 8 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN	4
Anf. 9 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 10 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN	4
Anf. 11 JOE FRANS (s).....	5
Anf. 12 CARL B HAMILTON (fp)	6
Anf. 13 GUNILLA CARLSSON i Tyresö (m).....	6
Anf. 14 YVONNE RUWAIDA (mp)	6
Anf. 15 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN	6
Anf. 16 CARL B HAMILTON (fp)	7
Anf. 17 YVONNE RUWAIDA (mp)	8
Anf. 18 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN	8
Anf. 19 ORDFÖRANDEN.....	8
Anf. 20 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN	8
Anf. 21 JOE FRANS (s).....	9
Anf. 22 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN	9
Anf. 23 ORDFÖRANDEN.....	9
Anf. 24 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN	9
Anf. 25 YVONNE RUWAIDA (mp)	10
Anf. 26 KABINETTSSEKRETERARE HANS DAHLGREN.....	10
Anf. 27 YVONNE RUWAIDA (mp)	11
Anf. 28 CHRISTINA AXELSSON (s).....	12
Anf. 29 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN	12
Anf. 30 YVONNE RUWAIDA (mp)	13
Anf. 31 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN	13
Anf. 32 ORDFÖRANDEN.....	13
Anf. 33 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN	13
Anf. 34 ORDFÖRANDEN.....	14
Anf. 35 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN	14
Anf. 36 YVONNE RUWAIDA (mp)	14
Anf. 37 KENNETH G FORSLUND (s).....	15
Anf. 38 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN	15
Anf. 39 ORDFÖRANDEN.....	15
Anf. 40 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN	15
Anf. 41 ORDFÖRANDEN.....	15
Anf. 42 JOE FRANS (s).....	15
Anf. 43 ORDFÖRANDEN.....	16
Anf. 44 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN	16
Anf. 45 ORDFÖRANDEN.....	16
Anf. 46 YVONNE RUWAIDA (mp)	16
Anf. 47 Kabinettssekreterare HANS DAHLGREN	16

Anf. 48	ORDFÖRANDEN	17
2 §	Jordbruk och fiske.....	18
Anf. 49	ORDFÖRANDEN	18
Anf. 50	Statssekreterare INGRID PETERSSON	18
Anf. 51	JAN ANDERSSON (c).....	18
Anf. 52	Statssekreterare INGRID PETERSSON	18
Anf. 53	ANDERS G HÖGMARK (m)	18
Anf. 54	Statssekreterare INGRID PETERSSON	18
Anf. 55	ANDERS G HÖGMARK (m)	18
Anf. 56	Statssekreterare INGRID PETERSSON	19
Anf. 57	ANDERS G HÖGMARK (m)	19
Anf. 58	LENNART FREMLING (fp).....	19
Anf. 59	Statssekreterare INGRID PETERSSON	19
Anf. 60	ORDFÖRANDEN	20
Anf. 61	Statssekreterare INGRID PETERSSON	20
Anf. 62	ANDERS G HÖGMARK (m)	20
Anf. 63	Statssekreterare INGRID PETERSSON	21
Anf. 64	ORDFÖRANDEN	21
Anf. 65	Statssekreterare INGRID PETERSSON	21
Anf. 66	ANDERS G HÖGMARK (m)	21
Anf. 67	LENNART FREMLING (fp).....	21
Anf. 68	Statssekreterare INGRID PETERSSON	22
Anf. 69	ORDFÖRANDEN	22
Anf. 70	Statssekreterare INGRID PETERSSON	22
Anf. 71	ORDFÖRANDEN	22
Anf. 72	Statssekreterare INGRID PETERSSON	22
Anf. 73	ORDFÖRANDEN	22
Anf. 74	Statssekreterare INGRID PETERSSON	23
Anf. 75	ORDFÖRANDEN	23
Anf. 76	Statssekreterare INGRID PETERSSON	23
Anf. 77	ORDFÖRANDEN	23
Anf. 78	Statssekreterare INGRID PETERSSON	23
Anf. 79	INGVAR SVENSSON (kd).....	23
Anf. 80	LENNART FREMLING (fp).....	23
Anf. 81	YVONNE RUWAIDA (mp).....	24
Anf. 82	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v)	24
Anf. 83	JAN ANDERSSON (c).....	24
Anf. 84	CHRISTINA AXELSSON (s)	24
Anf. 85	Statssekreterare INGRID PETERSSON	24
Anf. 86	LENNART FREMLING (fp).....	25
Anf. 87	YVONNE RUWAIDA (mp).....	25
Anf. 88	INGVAR SVENSSON (kd).....	25
Anf. 89	JAN ANDERSSON (c).....	25
Anf. 90	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v)	25
Anf. 91	Statssekreterare INGRID PETERSSON	25
Anf. 92	ANDERS G HÖGMARK (m)	25
Anf. 93	Statssekreterare INGRID PETERSSON	26
Anf. 94	ORDFÖRANDEN	26
Anf. 95	Statssekreterare INGRID PETERSSON	26
Anf. 96	ORDFÖRANDEN	26
Anf. 97	Statssekreterare INGRID PETERSSON	26

Anf. 98	ANDERS G HÖGMARK (m).....	26	2005/06:48
Anf. 99	ORDFÖRANDEN.....	26	8 september
Anf. 100	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v).....	26	
Anf. 101	Statssekreterare INGRID PETERSSON	27	
Anf. 102	Departementssekreterare ULRIKA ASKLING	27	
Anf. 103	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v).....	27	
Anf. 104	Statssekreterare INGRID PETERSSON	27	
Anf. 105	ORDFÖRANDEN.....	27	
Anf. 106	Statssekreterare INGRID PETERSSON	27	
Anf. 107	ORDFÖRANDEN.....	28	